

Hetta er ein vanlukka fyri alla Eysturoy

Men heldur Poul enn Maersk

ÁKI BERTHOLDSSEN

– Hetta er ein vanlukka, sum merkist í hvønn krók í Eysturoynni.

– Men tað var hóast alt betri, at Poul Mohr fekk skipasmíðjuna, heldur enn at Maersk, ella aðrir útlandingar, fóru við henni.

Hetta halda tveir skálamenn, sum báðir eiga nógv spor niðri á skipasmíðjuni.

Men teir siga eisini báðir, at, at var sum ein bumba brast, tá tíðindini bórast um, at Poul Mohr hevði keypt skipasmíðjuna.

Vit hava spurt tveir mans, sum báðir eiga nógv spor á skipasmíðjuni, hvat teir halda um stöðuna, nú teirra nógv størsta arbeiðspláss for undir hamaran og for uppí hendurnar á argasta kappingarneyta teirra.

Sylverius Jacobsen kom í læru á skipasmíðjuni í

1970 og hevur verið har síðani

Enn meiri garvaður er Reinhold Rasmussen, sum fór í læru á skipasmíðjuni í 1945. Og tað eydnaðist honum, at halda gullbrúðleyp har, áðrenn hann bleiv pensioneraður í 1995.

Men eisini síðani hevur havt sína dagligu gongd niðri á skipasmíðjuni. Hann plagdi fara oman at fáa sær kaffi og frætta tíðindi og reypa eitt sindur. Og Áhug-in fyri samla arbeiðsplássunum er so stórum, at hann mátti leita sær til Havnar henda dagin, hon fór undir hamaran.

Í hvønn krók

Sylverius Jacobsen sigur, at tað er ein vanlukka, sum merkist í hvørjari bygd í Eysturoynni, at skipasmíðjan liggur still.

– Har arbeiddu einir 80-

100 mans í seinastuni úr øllum bygðum í Eysturoynni, líka úr Raktanga, norður í Ediskoll, umframt einstakir streymoyingar.

Verður hetta eitt sindur ókritiskt ført yvir á donsk viðurskipti, svarar tað til, at eitt arbeiðspláss við 10.000 fólku held uppat.

Sylverius Jacobsen sigur, at seinastu árin hevur skipasmíðjan gildið ímillum 20 og 30 milliónir í lønum um árið. Og tað sæst aftur,

skipasmíðjan verður lögð still at bíða eftir eini komandi oljuvinnu.

– Tá verður einki at gera leingi. Tá fer alt fólkíð farið aðrar leiðir. Og so gott og stöðufast fólk verður ringt at fáa aftur. Tí tað ómetalligan týðning at hava roynt fólk, sigur Sylverius Jacobsen. Jú longri hon liggur still, jú meiri fólk fer og jú tyngr verður at byrja aftur, leggur hann afturat.

Bjartskygður

Men eins og aðrir eysturoyingar, er Sylverius Jacobsen bjartskygður.

Hann ventar avgjørt ikki, at Poul Mohr hevur keypt skipasmíðjuna fyri at leggja hann stilla. Tað er dýrgoldin friður, heldur hann.

Sylverius Jacobsen sigur, at tað eru fleiri mánaðir síðani, at graml fór at hoyrast nirði á smíðjuni um, hvønn veg tað bar.

– Men tað hevur alla tíðina ligið í luftini, at teir, sum áttu skipasmíðjuna, skuldu fáa hana aftur, saman við øðrum.

– Teirri vónini hava vit livað í alla tíðina. Tí er tað einki dulmál, at tað var sum ein bumba brast, tá ið tá ið frættist, at Poul Mohr var farin við henni.

Tí kann hann heldur ikki

við sær. Talan var bæði um skipini hjá Skipafelagnum, skipini hjá Beta, umframt onnur reiðarí. Bara hesi skipini, vit høvdu fast, góvu nógv arbeiði.

– Og uppí tí bólkinum, sum ætlaði at keypa hana nú, vóru eisini fleiri reiðarar. So grundarlagið hevði verið trygt undir nógvum arbeiðsplássum, um teir, sum áttu hana, finga hana aftur, sigur Sylverius Jacobsen.

– Tað einasta vit vóna, er, at hetta verður eitt veruligt arbeiðspláss og ikki bara ein skipasmíðja hjá Poul Mohr at hava tiltaks, tá í ov mikið er í Havn.

Annars heldur hann, at tað var nógv frægari, at Poul Mohr fekk Skipasmíðjuna, heldur enn at Maersk, ella aðrir útlandingar fóru við henni, sum tað ljóðaði, at vandi var fyri.

– Eg dugi ikki at siggja nakað gott í um útlandingar fóru við henni við oljuvinnuni fyri eyga.

– Teir høvdu ikki tímað at ligið og „tvætla“ við størri og smærri umvælingum. Teirra áhugi hevði verið á einum heilt øðrum og hægri stöð, langt frammi í tíðini, helst við vælútbúnum serarbeiðarum, har ið vit eru komin stutt enn.

– Hinvegin rokni eg við,

smíðjuna.

Og hetta sigur hann uttan at nýðast at hugsa um sína egnu framtíð á skipasmíðjuni, tí hansara dagar eru taldir.

– Eg eri yvirhøvdur ikki harmur um tað, sum er hent.

– Eg kann einki gera uttan at ynskja Poul Mohr blíðan byrð, og at hann fær tað at ganga.

Hann sigur, at tað hava altíð verið figgarligir trupulleikar á Skipasmíðjuni.

– Og tað førir onga leið at skula nýðast at venda hvørjari krónu á so stórum arbeiðspláss. Tað hevur m.a. elvt til, at skipasmíðjan er fallin í órøkt, og so ber heldur ikki til.

Honum dæmar tí væl, at ein pengasterk fyrítøka hevur fingið skipasmíðjuna, sum kann seta arbeiðið í gongd aftur.

– Hetta fer kanska at gera, at vit fáa tey kyrrindi, sum skulu til fyri at fáa eitt slíkt arbeiðspláss at ganga, heldur enn at brúk allar kreftirnar uppá at loysa akuttar, figgarligar trupulleikar.

Og arbeiði, tað roknar hann heilt avgjørt við verður aftur á skipasmíðjuni.

– Fiskiskip skulu gerast og strandfaraskip skulu byggjast. Og tað skal undra meg almikið, um tey arbeið-

Eysturoyingar hava stórt álit á Poul Mohr

Tað var nógv betri, at hann fekk skipasmíðjuna á Skála, heldur enn at hon fór á útlandskar hendur. Teir vanta ikki, at Poul Mohr hevur keypt hana fyri at leggja hana stilla, og hann hevur víst, at hann dugir siga tveir, sum eiga nógv spor á skipasmíðjuni.

lata vera við at fylast eitt sindur at teimum, sum áttu skipasmíðjuna.

– Tað kann gott vera, at teir hava verið so visir í at fáa hana aftur, at teir hava ikki spilað seg so nógv út, sum teir kundu. Eg havi varhugan av, at teir sovnaðu á hesum falska kodd, sigur Sylverius Jacobsen.

– Hevði tað so verið ein fyriminun, at teir finga hana aftur, heldur enn at Poul Mohr fór við henni.

– Tað skal eg lata vera ósagt. Tað veldst sjálvandi um, hvat arbeiðið Poul Mohr leggur inn á Skála.

– Tað má bara ikki enda sum í Vestmanna, sum Poul Mohr eisini keypti, men har hevur ikki nógv arbeiði verið síðani.

– Teir, sum áttu skipasmíðjuna høvdu nógv skip

at Poul Mohr fer at leggja ent á umvælingar, m.a. við at fáa útlandsk skip hendavegin, eitt nú grønlandsk skip.

Sylverius sigur, at vit harafturat vita, at nýggj skip skulu byggjast í Føroyska flotan, bæði fiskiskip, strandfaraskip- og hvør veitkanska eisini vaktarskip, leggur hann afturat.

Og hann skoytir upp: Vit mugu so í øllum førum á-sanna, at tað hevur ligið ó-metaliga væl fyri hjá Poul Mohr. Hann hevur prógvað, at hann dugir at snúva sær í skipasmíði. Og eitt er vist, taðskal góður skipari vera á brúnni, skal tað bera til.

Hetta var lagi

Reinhold Rasmussen er slett ikki ónøgdur við, at Poul Mohr keypti skipa-

ini fara av landinum, um enn tey so verða nakrar krónur dýrari enn uttalanlands, sigur Reinhold Rasmussen.

Hann visir m.a. á, at tað eru knasandi góðar umstøður inni á Skála, so møguleikarnir at byggja skip eru nógv betri har, enn í Havn.

– Eg dugi heldur ikki at ímynda mær, at Poul Mohr hevur keypt hana at blaka hana stilla. Einaferð verður eisini betri í landinum.

At Poul Mohr fer at gera sær dælt av eini monopol-líkandi stöðu stórir Reinhold Rasmussen yvirhøvdur ikki fyri.

– Skipini hava skrívu, sum tað er sagt so mangar ferðir í hesum sambandi, og tað er skjótt at sigla uttalanlands, verður tað ov dýrt í Føroyum.

tíðindablaðið
SOSIALURIN
BOX 76 · 110 Tórshavn

ÓKEYPIS
Sosialurin
rindar
postgjaldið

64

Ja!

Undirritaði tekur seg sum haldara av Sosialinum – og fái blaðið 5 ferðir um vikuna.

- ☐ Haldarar í Føroyum: 235,-/ársfj.
☐ Haldarar í Danmark: 425,-/ársfj.
☐ Haldarar í Danmark: 340,-/ársfj. (5 bl. í senn):
☐ Onnur lond: Ymiskir prísir

Til ber altíð at gerast haldari og gildið verður bert fyri blaðini, ið eftir eru av ársfjórðinginum

Navn:

Bústaður:

Postnr., bygd/byur:

Tlf.:

Undirskrift:

tá ið tað ikki verður, sigur hann.

Hann sigur, at tað ringasta, sum kann henda, er, at